

word

#1 april 2006

En tidning av unga, för unga i Uppsala

DEMOBANDET UTAN SOUND
BRAT – VAR FIKAR DU MED LIKAR?
GYMNASTER ÄR FLOCKMÄNNISKOR
CAROLINE CARLFORS BEUNDRAR MÄNNISKOR PÅ BUSSAR
ARTUR WOLGERS RÄKNAR TILL TVÅ
MED DANS PÅ SKOLSCHEMAT

I begynnelsen var Word

Det startas nya tidningar varenda dag. Men i din hand håller du en som är nyare än de flesta. Vi törs påstå att Word är den enda gratistidning i Uppsala där innehållet bestäms av unga och som produceras av unga på fritiden. Klå det den som kan.

Vi har gjort en ungdomstidning som inte är lika plottrig och snackig som de andra tidningarna som ligger på våra skolor. En tidning som funkar under en kort rast men som man också kan läsa hela vägen på bussen hem.

Vi vill att Word ska finnas där det finns folk som vill läsa den, så mejla oss gärna om du tycker att vi missat något ställe. Mejla oss gärna om allt du känner för.

Vi ses igen i slutet av maj.

Redaktionen

red@word-uppsala.se

Omslagsbild
Julia Molin

Word

Ansvarig utgivare

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu
018-69 44 99

Redaktionsledare

Mårten Markne
red@word-uppsala.se

Hemsida

www.word-uppsala.se

Redaktion

Jenny Asp: fotograf
Fanny Borén: skribent
Caroline Carlfors: skribent
Dena Eidi: fotograf
Malin Gadeborg: fotograf
Alva Hartman: illustratör, redigerare, skribent
Johanna Linder: skribent
Julia Molin: illustratör, redigerare, skribent
Tobias Petersson: webbmakare, redigerare, skribent
Niklas Wahlqvist: skribent, redigerare

»» Alla låtar vi har gjort låter helt olika och vi har inte ens något sound.

Hej Demoband sidan 27

Artur Wolgers: skribent
Suzan Öz: skribent

Medarbetare

Sami Ammya, Kalle Landegren,
Anna-Klara Molin, Hanna Romin, Eva
Ståhlberg

Annonser

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu

Tryck
Wikströms, Uppsala

Word strävar efter ökat demokratiskt inflytande för unga människor. Word vill bidra till att få igång en dialog mellan ungdomar och beslut som fattas kring ungdomars vardag. Word vill också vara en kanal för Uppsalaungdomars möjlighet att uttrycka sig offentligt. Word ges ut av Barnombudsmannen i Uppsala, en ideell organisation, med stöd från Barn- och ungdomsnämnden vid Uppsala kommun.

Word utkommer fem gånger under 2006. Nästa nummer kommer ut 30 maj.

Kontakt

red@word-uppsala.se
Barnombudsmannen i Uppsala
Kungsgatan 47a, 753 21 Uppsala
018-69 44 99

Innehåll

Var passar du in?

Fikar du på rätt hak? Osäker?
Gör vårt kafétest!

Uppsalaflickorna

13 timmar träning i veckan och bland topp fem i Sverige säger en hel del.

Kattekonst

Ett annorlunda projektarbete med temat "skada på människan".

»» ... en bazooka och tio kilo kokain.

Film	22
Musik	24
Litteratur	21
Serien	29

Foto: Sami Ammya

EN BUSSRESA I STADEN

Alla vet hur det är att åka buss. Men är man verkligen så uppmärksam på alla små detaljer en bussresa innebär? Här är mina iakttagelser av en bussresa från ändhållplatsen Gottsunda Simhall till Årsta Centrum. Resan påbörjades klockan 17.30 den 3 mars 2006.

Busschauffören ger mig ett trött leende och jag stiger på. Jag är förväntansfull som inför julafton och undrar vad jag ska få uppleva den närmaste timmen. En avslappnad stämning råder, det känns som att hela bussen pustar ut efter en slitsam vecka. Jag kikar ut genom fönstret som är förvånansvärt glasklart, det är jobbigt när skiten på fönstren täcker hela sikten, men idag är de fräscha. Det är synd att de flesta sitter en och en, annars är ju en bussresa ett ypperligt tillfälle att knyta nya kontakter.

Allteftersom bussen fylls blir det en mer gemytlig stämning i bussen, vi som sitter här har en samhörighet, något gemensamt. Nu har vi passerat Bergaskolan och Botaniska trädgården strålar emot mig med sina vackra träd och buskar. Botaniska känns så fruktansvärt mycket Uppsala och sommar för mig. Folk börjar röra på sig eftersom nästa hållplats är Stora torget. De flesta i bussen stiger av här, Stora torget verkar onekligen poppis.

Äntligen börjar det bli lite spännande, en medelålders man med hörlurar stiger på vid Vaksalatorg. Jag ser mig omkring i bussen men de andra människorna känns som en stor massa. Den poetiska ådran väcks till liv: "För mig är ni baksidor av mössor".

Bussrösten som läser upp vad de olika gatorna heter har en sensuell klang bara man anstränger sig riktigt noga för att uppfatta den.

Nu börjar mannen med hörlurarna gunga i takt med sin musik. And he's ready to go! Nej tydligen inte än, det var en luring. Men nu är hållplatsen Murargatan och han balanserar försiktigt ut. Nu är jag och mitt resällskap helt ensamma på bussen förutom en svartklädd person längst fram. Och så är bussen framme vid Årsta Centrum som är ändhållplatsen, den totala restiden blev cirka 40 minuter.

Jag förväntar mig att bussen ska ta samma väg tillbaka men det konstiga är att den inte stannar vid någon hållplats... Plötsligt släcks allt ner! Tydligt ska bussen in i något garage, jag och min kära kompanjon blir tvungna att gå till fots in mot Stora Torget.

När jag fortsätter min färd från Stora Torget sitter en tjej och pratar i sin telefon: "Men ärligt, hur stor är chansen?"

Ja. Hur stor är egentligen chansen?

Bästa pris för ungdomar under 20 år är 10 kr

Från 1 juli det år man fyller 13 år kostar en enkelbiljett 20 kr (med värdekort 13 kr) om man vill åka stadsbuss inne i Uppsala.

Med Ungdomskortet kostar varje resa bara 10 kr, och med värdekortet 13 kr.

Bussarna städas minst en gång varje dygn. I Uppsalas stadstrafik jobbar ca 450 busschaufförer. Nyligen har busslinjerna dragits om inne i stan för att få snabbare resor för många resenärer. Dagligen görs ca 55 000 resor med bussarna i Uppsala. Kollektivtrafik har många fördelar, det är ett både ekonomiskt och miljövänligt alternativ till bilen.

 **Upplands
Lokaltrafik**
Stadstrafiken i Uppsala
www.ul.se

Gågatan, Uppsalas glädjespridare och psykolog

Vad säger ditt ansiktsuttryck om dig just nu? Förhoppningsvis lyser dina ögon av förväntan inför den här texten eftersom du tror att du kommer att hitta nya aspekter i din syn på dig och ditt liv genom att du tar del av den här krönikörens obetydliga liv och erfarenheter. Antagligen är det inte så läget är. Du känner dig kanske i stället smått tvingad att ögna igenom ännu en text i den här nya tidningen som du skeptiskt mottog av den energiska lilla bruden i kafeterian på väg ut till bussen. Men vem är egentligen jag att bedöma dig som läser det här eller ditt tillstånd?

Min undran och beundran inför andra människor sker oftast på bussar, kaféer, tågstationer eller andra platser där människor tvingas ihop på ett mycket mer intimt sätt än vad som är hälsosamt för oss svenskar. Jag vet inte hur många gånger jag har satt mig framför ett par som verkar föra ett intressant samtal i bussen på väg hem från skolan. Vad är det som driver mig? Vad är det som driver människor? En intressant fråga. Kanske är jag en tragisk och ensam

individ utan egna tankar som måste ta del av andras liv och stjäla deras åsikter eftersom jag själv inte kan komma med något eget, eller är jag uttråkad av min egen vardag och vill sjunka in i en främlings? Eller så är det bara ren mänsklig nyfikenhet och intresse för den omvärld som jag faktiskt är tvingad att ta del av.

Jag kan tänka mig att mina funderingar kring det här kan verka överdrivna och kanske sakna betydelse i sig, men är det verkligen bara jag som försöker läsa andras ansikten, glöden i deras kroppspråk, tonen i de andra människornas röst? Ibland kan jag bli riktigt nedstämd i mina funderingar kring detta. För oftast ser jag bara tomma, uttråkade blickar och rörelser.

Jag är inte så dum att jag inte inser att det oftast beror på att folk helt enkelt bara slagit sig ner i väntan på något annat och inte känner ett speciellt stort engagemang inför att till exempel rätt tåg ska rulla in på stationen, tåget som leder till deras dagliga arbete, men ändå. Ibland vill jag

se något mer i dem. Jag trivs med att leka mänsklig psykolog i min egen lilla värld. Jag minns en gång när jag satt på bussen på väg ner mot Uppsalas stadskärna, bakom mig hade jag några tjejer i 20-årsåldern som inte träffats på en lång tid. Nu skulle alla berätta hur det gått för dem efter högstadiet, vilka som skaffat sig jobb, lägenhet, pojkvän. Alla verkade uppspelta inför sin egen tillvaro och det liv de var på väg mot. Sedan kom min hållplats och jag var tvungen att trycka på den röda knappen.

Det är nästan skrattretande så här efteråt, men min separationsångest gjorde sig till känna i den stunden eftersom jag verkligen inte ville lämna deras entusiasm som smittade av sig lite på mig. Jag kände mig mest på humör för att gömma mig själv i något hörn med Janis Joplin musik i bakgrunden.

Så, om er plan är att slå er ner på en av gågatans alla bänkar och om ni känner att ett leende inte skulle vara ett för stort besvär, le! Fler än man kan tro skulle uppskatta det.

Vad gör du?

Namn: Ulrik Wårnsberg.

Ålder: 47 år

Bor: I Gottsunda

Gör: Ordförande i Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden i Uppsala.

– På Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden har vi hand om väldigt många saker, bland annat gymnasieskolor, socialbidrag, vuxenutbildning och feriearbete. Det är inte vi som konkret utför

det vi beslutar för vi är en så kallad uppdragsnämnd och vi ger uppdrag åt produktionsnämnden att se

till så att allt blir gjort.

Vad är det roligaste med att vara politiker?

– Det roligaste är att få påverka. Och eftersom det är vi som tar beslut om saker, så känns det verkligen som att man kan förändra.

Har du fattat fel beslut någon gång?

– Nej. Man kan vara osäker ibland, men skulle det visa sig att det hade blivit fel så skulle jag ändra det direkt. Fast jag tror faktiskt inte att det har hänt. Man får gå på magkänslan ibland, men det brukar bli bra. Ibland blir det en hetsig diskussion om huruvida vi gör rätt eller inte, som när vi startade Rosendalsgymnasiet.

Vad för har du gjort för Uppsalas ungdomar?

– Vi har gjort många saker, men något som var speciellt kul var när vi bestämde att barn i fattiga hushåll som lever på socialbidrag ska få fritidsaktiviteter betalda av kommunen och att de ska få en ny cykel två gånger under sin skoltid.

När det gäller gymnasieskolan så har vi till exempel på Linnéskolan tagit fram en lokal styrelse där eleverna är i majoritet. Det tycker jag är bra.

Kommer du i kontakt med ungdomar på något sätt i ditt jobb?

– Vi har en överenskommelse med Uppsalas elevråd att vi ska träffas två gånger om året och diskutera olika frågor. Sedan har vi också varit ute i gymnasieskolor tillsammans med Barnombudsmannen i Uppsala och diskuterat vad politik är.

Johanna Linder

Var i Uppsala

Text och bild: Julia Molin och Alva Hartman

1. VAD PRATAR DU OCH DITT GÅNG OM?

A) Vi pratar om vad alla andra pratar om, fast vi ser coola ut samtidigt så alla tror att vi pratar om att långa knark.

B) Vi sitter och ålтар hur vacker världen vore om alla var som vi; vänsterpartister som köper rättvisemärkta bananer.

C) Vi pratar om hur det var på Seven i lördags där vi slog nya rekord i att köpa dyra drinkar. Våra senaste JL-fynd är också ett hett ämne.

D) Vi har mest internskämt och snackar om när vi senast söp ner oss på mäsik.

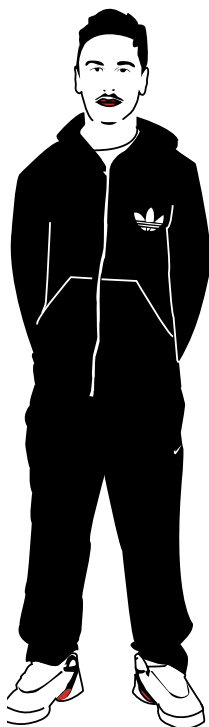
2. SÅ HÄR KLÄR SIG JAG OCH MITT GÅNG:

A) Canadian Goose-jackor, ljusblå jeans och mycket stora smycken - vi föddes med diamanten i örat. Guzzar med mycket smink och grabbar är häftiga i blåa linser.

B) Cheap Monday-byxor, kofta, vans och coola emo-indiepop-mormorsskjortor och -blusar. Allt perfekt slitet, vi är absolut inte som alla wannabe-emokid-sen som köper en personlighet på Solo.

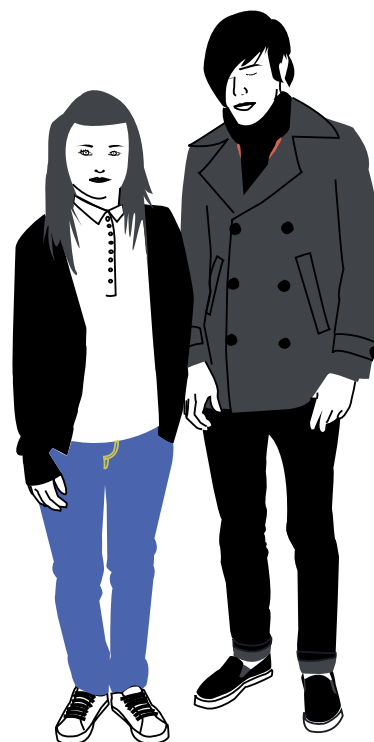
C) Dyra märkeskläder som följer de senaste trenderna. Vi har råd, vi är snygga och vi vet det.

D) Raverefleksremsbayxor alternativt gothmetaloutfits med korsett, slitna kängor eller converse, eller bara en extrem blandning av allt. Nio av tio har kajak, en kan behärska det.

FLEST A: BILJARDHALLEN I SIVIA

Du är gangsta to the bone och Sivas dunkla biljardhall passar perfekt till din image. Du skulle helst ha kommit från Brooklyn och haft en problemfylld barndom så dina rapptexter talade sanning, men du får nöja dig med Uppsalaförorter där grannen kör Volvo. Du vill ha en pistol men du får inte. Du och dina homies leker pimps om kvällarna och tar bilder när ni gör westside-tecknet (fast ni vet inte vad det betyder).

passar du?

3. I MITT GÅNG LYSSNAS DET PÅ:

A) Reggae och gangstahip hop, typ 50 cent. Vi har alla rappen i blodet för vi kommer från tha hood.

B) (Kolla min helgon där jag namedrop-pat allt.) Deathcab for Cutie och Múm kan stå som exempel. Mainstream uppskattas inte.

C) Cool musik som Café Operas samling, men James Blunt får ju alla att vekna. Musik som vi gillar spelas alltid där vi är, och radio är ju sjukt under-skattat.

D) Våra demo-metalband som kan spela tre ackord samt bröla, och våra brölpunkpolares brölpunkband. Men även synt och vi-ska-vara-udda-musik tar ton.

4. VÅRA HJÄSSOR PRYDS AV:

A) Om backslick är 90% gelé, har vi 200%. Våra frillor ser ut som Kens, och är säkert lika stela. Brudarna har också värsta Barbiehåret, långt och blankt som fan.

B) Alla har vi variationer av samma frilla; kort hår med snelugg, kort hår med lugg eller kort hår eller någon av båda dessa samt polisonger. Vi har alternativa frisyrier som visar vår alternativa livsstil.

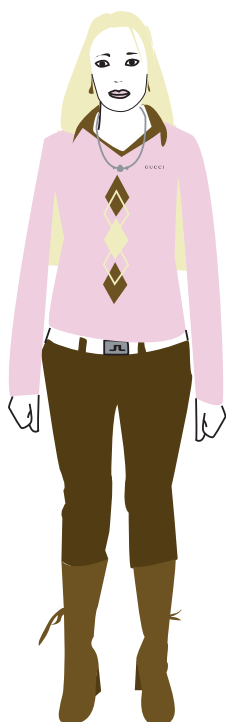
C) backslick är givet för killarna, 90% gelé. Brudarna har välvårdade perfekta svennefrillor, och fast vi försöker ha klass kan vi inte hålla oss borta från platinablonderingen.

D) Alla färgade håret svart för ett år sedan, så nu har alla en decimeter råttfärgad utväxt förutom de som börjat odla naturliga dreads. Övriga har van-vårdat garn eller fattig tupering.

FLEST B: LIONS

Lions är inte så mycket ett kafé som en livsstil. Här samlas eliten av Uppsalas alternativa och upplysta människor. Att dela era värderingar är ett måste för att vara med, du är politiskt korrekt och låtsas att du är från arbetarklassen fastän du fortfarande lever på ditt dubbla studiebidrag från mamma och pappa.

FLEST C: WAYNE'S COFFEE

Du är såld på överklassen och Robinson-Emma är din idol. Dina kläder är dyra och trendiga fast det gör inget, pappsen betalar. Du och dina polare fikar på Wayne's, stället ser lika glassigt ut som ni, och förhoppningsvis slipper ni se den tråkiga medelklassen. Där kan ni vila era Pradaklädda fötter och diskutera er kommande resa till Ibiza.

FLEST D: GENOMFARTEN

Någon gång i puberteten i din vilsna jakt efter identitet fann du metal och började hänga på Genomfarten. Nu är du ett av dräggen med kaosalternativ stil: så länge det är fel är det rätt. Interskämtan är så interna att inte ens du förstår dem. Varför ha roligt när man kan ha tråkigt? Ni var de som hypade Schnappi.

Enkät

1. Vad brukar du ha på dina pannkakor?

NAMN: Linnie
ÅLDER: 16
GÖR: Läser första året på designprogrammet.

NAMN: Evelina
ÅLDER: 16
GÖR: Läser första året på designprogrammet.

2. Handtvål eller pumptvål?

1. Oftast socker, men ibland unnar jag mig en sked glass för att skämma bort mig.
2. Definitivt pumptvål. Den luktar oftast godare, dessutom är den mer praktisk.
3. Jag har aldrig spelat och kommer nog inte att prova det heller så jag säger passé.

1. Sylt och grädde, tveklöst. Drottningssylten står undefeated på köksbordet
2. Pumptvål för att driva bort sömnen ur ansiktet på morgonen och handtvål för händerna.
3. Jag är inte så high på pokerspel på Internet men jag vill inte förkasta det helt heller. Jag ställer mig neutral.

3. Poker på Internet, helt rätt eller passé?

ANNONS

Illustration: Arosgruppen Arkitekter AB ur Vision Dragårbrunn

NAMN: Michaela
ÅLDER: 17
GÖR: Läser andra året på sam.

1. Sylt och glass. Hallonsylt och GB Soft är en ypperlig kombination.
2. Pumptvålen är fräschare, handtvål känns lite ohygienisk på något vis.
3. Passé. Det är inte och har aldrig varit särskilt kul anser jag.

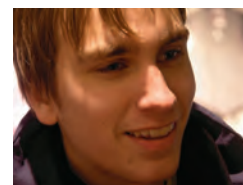
NAMN: Patrik
ÅLDER: 18
GÖR: Läser på SPIP.

1. Sylten och grädden sitter i sen barnsben. Varför ändra ett vinnande koncept?
2. Handtvålen gör att huden känns lite funky. Pumptvål känns fräschare.
3. Helt rätt! Man kan tjäna pengar på något som är kul. Spelar man med polarna blir det en social grej också.

NAMN: Maryam
ÅLDER: 20
GÖR: Läser sista året på sam/data.

1. Smör, åtminstone i skolan. Jag brukar få lite kommentarer men jag gillar det!
2. Jag använder handtvål. Med den andra tvålen blir man inte ren.
3. Allt som har med hasardspel att göra förkastar jag! Jag har till och med hållit en debatt om det.

NAMN: Johannes
ÅLDER: 20
GÖR: Praktiserar/Ströjobbar.

1. Aldrig nått annat än socker. Jag vill känna pannkakan och då finns inga genvägar.
2. Pumptvålen går bort. Den strular oftast och känns bara kladdig.
3. Helt rätt! Kan inte säga att jag är så duktig på det men man kan ju tjäna pengar och det blir lite av en social grej.

UPPSALA – DÄR GAMMALT MÖTER NYTT

Var i Uppsala vi än befinner oss är vi inte långt ifrån en byggarbetsplats. Uppsala bygger flest bostäder per invånare i hela landet, men staden har aldrig varit under påbyggnad så mycket som idag. För de som till exempel har tänkt studera vid Sveriges äldsta universitet kommer det inom kort byggas studentbostäder i närheten av Luthagen.

Frågan är då, hur gynnar allt byggnade ungdomarna? En sak som är säker är att det definitivt kommer bli mer aktivitet i staden.

Med tanke på att Uppsala är en av Sveriges fyra största städer är stadskärnan för liten. Vår kommun har därför löst detta genom att bygga ut centrum. Dragarbrunnsgatan kommer att bli en helt ny affärsgata med kaféer. Samtidigt skall mötesplatsen för Uppsalas lokalbefolkning byggas vid Vaksalatorg – Uppsala Konsert och Kongress. Denna attraktion, byggt av glas och aluminium, kommer säker-

ligen att bli en av Uppsalas främsta. Huset som ska bli 37 meter högt kommer att ha en terrass där man kan sitta och fika samtidigt som det pågår konferenser och möten i de större salarna på övervåningarna.

På somrarna har olika evenemang som bland annat Fett me kärlek, Uppsala Reggae Festival och Fyrisfestivalen blivit traditioner. Andra platser som är värda att vistas på är längs Fyrisån och Östra Ågatan som skall rustas upp och förnyas, vilket självklart kommer att medföra mer trivsel i centrum.

Resecentrum är det nya stationsområdet som blir färdigt år 2011. Detta kommer att medföra mer rörlighet då staden blir en del av Stockholmsområdet.

Inom loppet av tio år har Uppsala alltså blivit som en helt ny stad. Vi kommer att bo i den trygga staden där historia möter framtid – garanterat en plats att trivas i.

Fakta:

Resecentrum: det nya stationsområdet som planeras att vara klart år 2011.

Uppsala Konsert och Kongress: invigs hösten år 2007 vid Vaksalatorg.

Dragarbrunn: blir en affärsgata och målet är en trygg stadskärna.

Östra Ågatan: rustas upp och förnyas.

Kungsängen: här bygger man ca 2000 nya bostäder.

Luthagen: 750 nya studentbostäder är planerade nära Ekonomikum.

Dansen är hans liv

Femtonårige Oskar Landström tränar sju gånger i veckan och har det dessutom på schemat i skolan. Han vill bli bättre, han vill utvecklas. I dans. Den är hans passion.

TEXT: Johanna Linder
FOTO: Malin Gadeborg

Fötterna är spända och ryggen rak. Oskar svävar över golvet, gör några snurrar och stannar i en elegant pose framför spegeln i danslokalen. Hans ögon lyser när han förklarar hur mycket dansen betyder för honom.

– Att få förmedla någonting till andra genom att dansa, det är det som gör att jag vill fortsätta. Jag uttrycker mina känslor med hjälp av dansen.

Allt började vid sju års ålder, då Oskar började dansa hip hop och showdans. Sedan har hans intresse bara stigit och nu börjar karriären ta fart.

Fler danser dansas och fler timmar går åt. Oskar går i dansklass och är engagerad i Scholarship: en dansskola för särskilt motiverade elever på Ekeby Dansstudio. Förra året fick han ta emot Dans i Upplands dansstipendium och beskrevs då som en ”ung lovande dansare”. Han ska också vara med i en dansföreställning, Uppsala Dansakademis vårföreställning 3–4 juni på Stadsteatern.

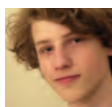
Han har provat på de flesta stilar, men modern dans är den som ligger honom varmest om hjärtat.

– Dansar man något som man själv gillar lite mer så är det lättare att verkligen dansa, förklarar han. Därför tycker jag att det är viktigt hålla på med stilar som passar just mig.

Oskar har precis kommit hem från en och en halv vecka i New York när jag träffar honom för att prata om hans största intresse. Resan gick ut på att han, tillsammans med ett fåtal andra elever från Ekeby Dansstudio, tog lektioner på Broadway Dance Center, en väl ansedd dansskola i USA. Resan hade aldrig blivit av om han inte varit så motiverad som han är.

– Min drivkraft är att bli bättre, för man kan aldrig bli fulländad, säger han. Klarar jag fem snurrar, är jag inte nöjd förrän jag klarat sex, och så vidare. Det finns så mycket att sträva efter.

En bra dansare nöjer sig inte med det näst bästa. Oskar är inget undantag. Han satsar på att komma in på Kungliga Svenska Balettskolan – ett gymnasium i Stockholm – till våren. Klarar han de hårda intagningsproven dit, fortsätter han

Namn: Oskar Landström
Ålder: 15 år

Bor: Uppsala (Norby) och Göteborg

Gör: Dansklass i Vaksala-skolan

Aktuell: Dans i Upplands ungdomsstipendiat, ”ung, lovande dansare”.

till Balettakademin efter gymnasiet. För Oskar vill bli professionell dansare eller koreograf.

Men allt har inte gått smärtfritt. Oskar har fått möta många fördomar när han berättat för andra att han dansar.

– Det vanliga är förstås att folk tror att man är bög. Fast det är inte så konstigt för det är den allmänna bilden av manliga dansare. Jag blir inte förvånad när folk frågar.

Mer förvånad blev Oskar över att hans lärare – när han började i dansklass i sexan – från början förväntade sig att han skulle bli mobbad och kallade honom till samtal första veckan.

– Det var lite märkligt. Fast de flesta tycker nog att det är häftigt att jag dansar. Jag blir ofta uppmuntrad av mina vänner och danskamrater. Det var värre när jag var lite yngre, då möttes jag av fler negativa reaktioner.

Oskar vill poängtera att man inte ska vara rädd för vad andra tycker. Är man intresserad av till exempel showdans, jazz, hip hop, streetdance, balett eller något annat så ska man börja med det, säger han.

– Jag tror att det finns många killar där ute som vill men inte vågar prova på dans.

– De går miste om någonting, det är ju så kul!

Låt inte andra sköta snacket!

Ta över Uppsala!

Jennie Lindbergh, tjänsteman:

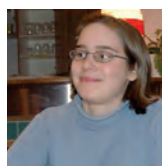
Mötesplatsen är en viktig del av mitt jobb. Jag som tjänsteman har ett ansvar att ta hänsyn till vad ungdomar tycker i ärenden som jag jobbar med. Men Mötesplatsen är också en del av min omvärldsbevakning, jag får kontakt med unga och lär mig om hur deras vardag ser ut.

Det som är bra med Mötesplatsen är att det är jämlikt, man möts på lika villkor. Ingen får ta mer plats än någon annan och det finns ingen hierarkisk organisation. Jag gillar konceptet att man som ung kan man engagera sig precis så mycket som man vill eller orkar. Om du vill gå en gång är det bra och om du vill vara mötesnisse är det också bra. Mötesplatsen tvingar inte unga in i en organisation bara för att de vill vara med och påverka.

Det som är mindre bra kan vara att frågorna inte avslutas ibland. När det händer bra saker vill jag ha lite buller och bång så de ungdomar och vuxna som jobbat med frågan kan känna att de är färdiga och faktiskt har åstadkommit något bra.

Helena Leander, politiker:

Mötesplatsen är ett jätteviktigt forum för människor som annars sällan lyssnas på eftersom de inte får rösta än. Ska jag som politiker företräda medborgarna är det klart att jag måste vara beredd att lyssna på dem!

Det som är så bra med Mötesplatsen är att det är ungdomarna som sätter dagordningen och vi politiker som får lyssna. Här kan man få perspektiv direkt från en verklighet som man själv inte lever i längre, skolan till exempel, och få bra idéer på frågor att driva som man inte hade kommit på själv.

Det som är lite sämre med Mötesplatsen är att det ibland kan vara jättemånga ungdomar och knappt en enda politiker, medan det är precis tvärtom nästa gång. En del politiker kan också ha svårt att ta till sig att vi är där för att lyssna och inte för att göra reklam för oss själva eller vårt parti.

Fakta Mötesplatsen:

3 gånger per termin anordnar Ida Bylund på Barnombudsmannen i Uppsala möten på Grand där ungdomar träffar politiker och diskuterar. Nästa möte är 9 maj. På Mötesplatsen har ungdomarna chansen att säga sitt och politikerna måste lyssna. På mötena finns det också med en mötesnisse vars uppgift är att hålla i diskussionsgruppen och en anställd proffsnisse vars uppgift är att hålla kontakten med ungdomarna på Mötesplatsen.

Olof Henriët, deltagare:

Första gången jag var på Mötesplatsen var med skolan hösten 2005. Jag nappade direkt men det är väl inte förrän nu jag har börjat bli delaktig på riktigt.

Det som är bra med Mötesplatsen är att man som ungdom får en chans att vara med att påverka beslut som rör oss, och att få veta varför vissa beslut tas. Det är så mycket som bestäms utan att vi unga blir tillfrågade, och därför är det väldigt viktigt att vi ungdomar och politiker kan börja kommunicera med varandra.

Det negativa är väl att det är för få möten per termin och att det ibland känns som om att politikerna inte lyssnar tillräckligt. Men det är kul att veta att man ibland lyckas göra skillnad och komma fram till något. Det är väl det som gör det hela värt att lägga ner mödan på, antar jag.

MUSIK PÅ SCHEMAT

I Ekeby Bruk finns en för många okänd musikskola, Musikbruket. Musikbruket har en väldigt individuell undervisning där elevens önskemål värderas högt. Skolan ger både enskilda lektioner och lär ut rockgruppspel, vilka båda uppskattas av eleverna.

Kjell Haraldsson är lärare på musikbruket, som drivs Studieförbundet och Disponentvillan och startades 1987. På musikbruket får både enskilda lektioner och rockgruppspel plats. Det ges lektioner i många olika instrument, bland andra gitarr, bas och keyboard. Man skulle kunna likna rockgruppsundervisningen vid tv-programmet Gene Simmons School of rock på TV4, fast Kjell uppmärksammar att han och Gene kanske inte alltid använder samma sorts pedagogik.

– Till rockgruppspelet är alla välkomna, men det kan vara bra att ha lite baskunskaper. Oftast vet banden själva vad de vill spela, men jag hjälper dem förstå hur man gör när man sätter ihop låtar. Det kommer även proffsband som kört fast till mig, då kan jag hjälpa dem arrangera om och hitta nya vägar.

I slutet av terminen lockar Kjell ofta banden med att spela in en demo i musikbrukets egen studio, vilket brukar vara populärt.

När Kjell inte jobbar på Musikbruket så brukar han turnera med mer eller mindre kända artister.

– Det är en bra blandning att ena dagen sitta och lära en sjuåring spela *Smoke on the water* för att dagen efter spela den med originalartisten inför 20 000 människor i Holland, säger han med ett skratt.

På Musikbruket är det eleven som får bestämma hur undervisningen ska utformas.

– Vill man spela Cornelis eller System of a Down får man det, menar Kjell.

Den individuella biten är en viktig del i Musikbrukets undervisning, om eleven får bestämma blir det alltid roligare. Det tycker i alla fall Johan Agnerdahl och Jakob Ebbeson, som är elever på musikbruket.

– Man får bestämma själv, så det blir en väldigt personlig undervisning, säger Johan. Jakob håller med om detta:

– Ja, det är verkligen anpassat efter ens egna önskemål.

En annan sak som de är eniga om är att "det är skitbra lärare", de har haft några olika men är lika nöjda med alla. En av Johans mest minnesvärda stunder var när han fick spela med Dios (från Black Sabbath) plektrum på en lektion med Kjell.

– Det var coolt att veta att Dio hade

haft det innan mig, fast det bara var ett plektrum, säger han, men framhåller ändå att det inte var det bästa med Musikbruket,

– Det schysstaste är fortfarande lärarna. Man lär sig mycket och det är alltid kul på lektionerna.

En annan gammal elev på Musikbruket är Ian Wainwright, som spelade trummor där under sin gymnasietid. Han minns tiden på Musikbruket (då det kallades Rockskolan) väl. När han nu spelar med studentorkestern Tupplurarna kan han ta hjälp av de kunskaper han fått av Musikbruket.

– Det känns bra att ha Rockskolan i ryggen, jag har mycket att tacka för tiden där. Många ungdomar tröttnar också på att spela för att det blir som en förlängning av den vanliga skolan, men så var det inte på Rockskolan, det var alltid jätteroligt på de lektionerna.

Vill du vara med?

Anmälan till Musikbruket görs hos Studieförbundet (018-19 46 00).

Enskilda lektioner (10x20 min) 1200 kr per termin och elev.

Rockgruppspel (10x90 min) kostar 900 per termin och elev.

Musikbruket ligger i Ekebybruk, ingång A 32.

En lördagsförmiddag i C-hallen

Fyrishovs C-hall känns som ett stort varmt leende. Men bara en utvald skara får del av det. Flickor som i tidig ålder har kommit på hur kul det är med gymnastik har jobbat sig upp i Uppsalaflickornas grupphierarki. Till slut hamnar man i C-hallen. Många känslor sitter i väggarna.

TEXT: Caroline Carlfors
FOTO: Malin Gadeborg

Redan när jag tar mig upp i den vindlande trappan som leder till C-hallen på Fyrishov kan jag nästan lukta mig till atmosfären och fokuseringen som råder där inne. Men det första jag lägger märke till när jag går in genom dörren är ett par skrattande gymnaster och då släpper plötsligt spänningen. Det är inte svårt att se att personerna som går hit träning efter träning, år efter år, har fruktansvärt roligt tillsammans och i det de gör.

Malin Enlund som är tränare för en stor grupp småtjejer ordnar dem till ett rakt led, vilket inte är det lättaste när det finns så mycket annat i hallen att upptäcka. En liten flicka i lila dräkt och rättsvansvar betraktar beundrande de äldre gymnasterna som

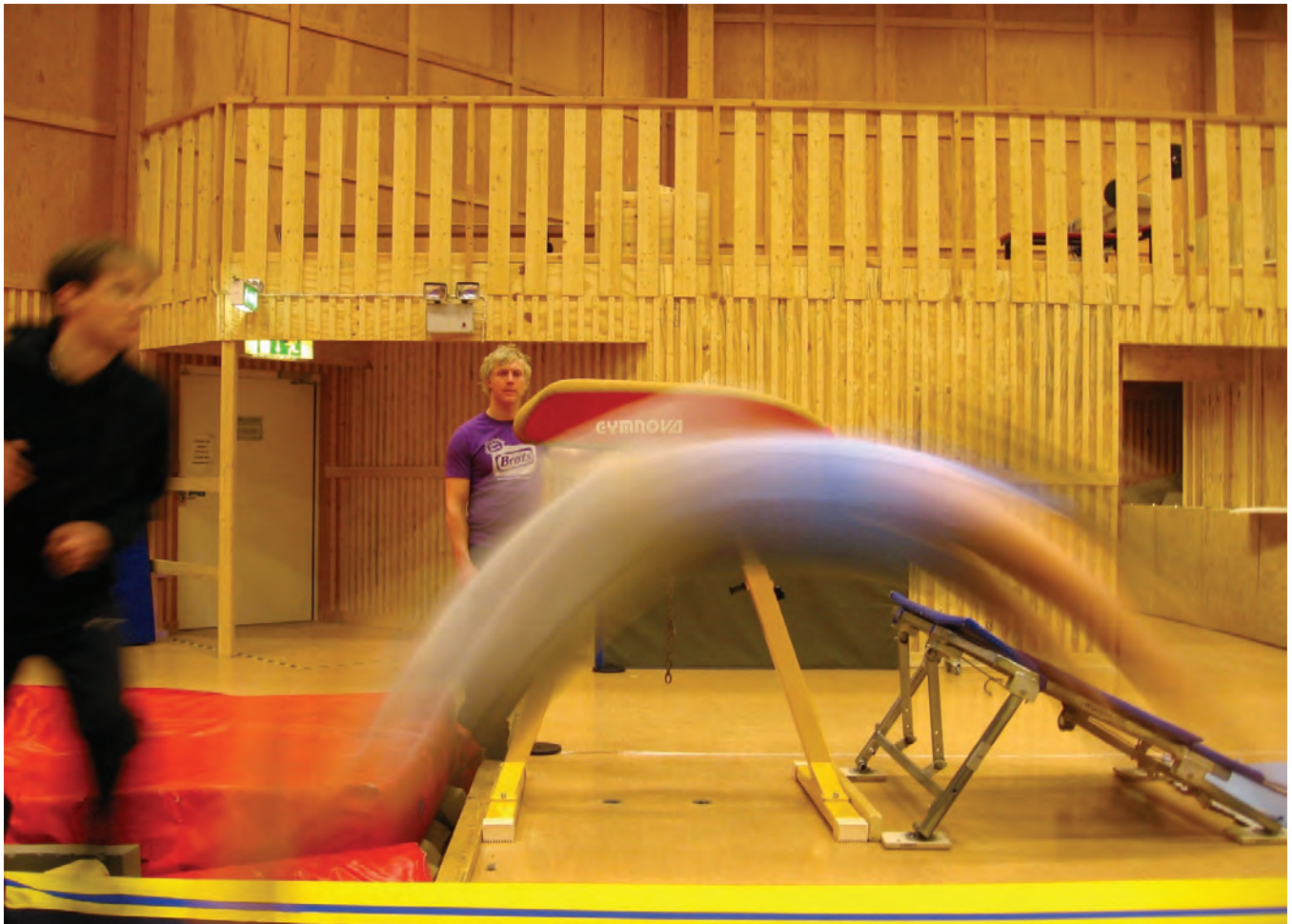
springer mot trampetten på väg mot dubbelvolter och skruvar. Många generationer gymnaster tränar varje dag i C-hallen och Uppsalaflickorna har stor rätt att vara stolta över sin seniortrupp, den tillhör nämligen en av de fem bästa trupperna i Sverige just nu. Satsningarna och förväntningarna är höga inför SM som ska utkämpas på hemmaplan den 4:e till 7:e maj. Placerar de sig på någon av de sex första platserna går de vidare till EM-kval och går allt som det ska göra även där är det ett välförtjänt EM i Tjeckien som väntar tjejerna.

– Jag tror att vi har en stor chans i EM, men det gäller bara att alla gör sitt bästa när det verkligen gäller. Det finns så många olika faktorer som spelar in när det gäller trupp, man vet aldrig hur formen

för dagen ser ut. Men vi är på god väg att nå vårt mål, säger tränare Johan Haglöw.

Vi står och pratar en meter från mattan där gymnasterna flyger runt i sina hand- och skruvvolter. Johan berättar att utvecklingen inom gymnastik har gått snabbt framåt sedan det nya sviktgolvet infördes i regelsystemet. Det sviktgolv man tävlade på tidigare hade inte alls samma studs och möjligheter till att utföra mer avancerade volter som det nuvarande. Det märks tydligt. Variationen och svårigheten på övningarna är stor.

Truggymnastik är den form av gymnastik som utövas i lag. Grenarna är matta, hopp och fristående. Marginalema är mycket små vid tävlingar och det krävs att man har ett

stabil lag och gymnaster med starka nerver. Ett enstaka fall kan betyda att man missar medaljplats. På elitnivå är gymnastik, precis som alla andra sporter, mycket krävande. Det gäller att ha koordination över hela sin kropp, styrka samt en hel del vilja och motivation.

Jag får tag i Therese Svensson som i år fyller 30. Hon är inne på sitt 27:e år inom gymnastik.

Det är ovanligt att vid den åldern fortsätta med gymnastik men hon säger att hon har haft tur och sluppit ifrån större skador och annat som kan bidra till att det blir omöjligt att utöva sporten. Men hon erkänner att det med åldern blir allt svårare att återhämta sig även vid mindre skador, det sliter ju en hel del på kroppen också. Hon vill hålla på med gym-

nastik så länge hon tycker att det känns kul och kroppen håller, men hon säger att detta antagligen blir hennes sista SM och – förhoppningsvis – EM. Vid sidan av gymnastiken studerar och jobbar Therese som förskollärare.

Evelina Håkansson och Lovisa Parke går elitidrottsprogrammet på Celsiusskolan med inriktning på trupp gymnastik. Sammanlagt tränar de ungefär 19 timmar i veckan. Programmet är en bra grund till senare idrottsverksamhet. Nästan ett helt dygn av gymnastikträning i veckan är mycket och jag frågar Lovisa hur det känns att gå den gymnasielinje hon valt.

– Ibland känns det som att det är lite för mycket träning, erkänner hon.

– Men det är en bra klass jag går i så det fungerar bra ändå.

Dessa två tjejer är de första sedan många generationer tillbaka som valt idrottsprogrammet med inriktning på just trupp gymnastik, de fick tips av sina tränare och sen gled de helt enkelt in på det spåret. Båda verkar trivas bra och de berättar att de har haft ett genuint intresse för gymnastiken sedan barnsben.

– Även om det är många timmar i veckan som går åt till träning hinner man med skolan och sen finns ju faktiskt lördagskvällen då man får lite fritid, säger Evelina.

Det är en lång satssträcka som gymnasterna har att springa innan de ska utföra

UPPSALAFLICKORNA

Seniortruppen består av sexton tjejer, 17-30 år
Tränar ca 13 timmar per vecka fördelat på 4 dagar
Hallen ligger i Fyrishov
Gruppen har sex tränare, fyra manliga och två kvinnliga

Meriter: bland annat guld i nordiska mästerskapen för juniorer, guld i juniorcupen hösten 2005, brons i svenska mästerskapen för juniorer samma år

Närmaste mål: SM-guld samt att kvalificera sig till Gymnastik-EM i Tjeckien nu i höst

Hemsida: www.gymnastik.se

sina övningar på sviktgolvet. Mellan var ven står gymnasterna och väntar på att få springa iväg ännu en gång.

Doften i hallen känns en aning besk, en blandning av svett och magnesium. Det känns som att det flyger runt en massa små dammpartiklar i luften och det ser skönt ut för halsen när någon sträcker sig efter sin vattenflaska. Linnéa Peterson Herfindal, 18 år, har precis kört sitt varv och väntar nu på sin tur.

– Det roligaste med gympan är att man har ett långsiktigt mål, EM har hägrat hur länge som helst. Man har de flesta av sina kompisar här, annars vore det nog inte alls lika kul, säger hon.

Men om man tränar 13 timmar i veckan, hinner man verkligen med något annat

förutom gymnastiken? Linnéa menar att man hinner med precis lika mycket som alla andra.

– Man blir duktig på att planera och jag tror att man får gjort saker mer effektivt eftersom man vet att tiden inte räcker till annars.

Hon är en renodlad trupp gymnast. Gymnastikintresset började med att hon gypade hemma som liten och hon var även vig, sedan följde hon med en kompis som redan gick på gymnastik och på den vägen var det.

– Jag tror inte att jag kommer att skaffa mig ett yrke inom idrott och efter gymnasiet finns det så mycket annat att hinna med. Jag funderar på att sluta med gympan då, man är så uppbunden, säger hon.

Även om sammanhållningen i gruppen är jättebra och det verkar som att alla är kompis med alla så bildas det så klart in-vanda roller i gruppen. Linnéa tycker att tränarna är bra på att ta tag i de problem som kan dyka upp.

– Vi är riktiga "flockmänniskor", är det någon som är på dåligt humör smittar det av sig på oss andra.

Men när jag går därifrån undrar jag om det verkligen är de eller jag som är "flock-människan".

Deras glädje, energi och entusiasm har smittat av sig på mig och jag känner mig för första gången den här veckan pigg och redo att ta tag i saker. Kanske kan man även utan gymnastiken förbättra sin effektivitet och självdisciplin en aning?

Gästkonst

KATTEKONST
Hanna Romin (översta bilderna), Kalle Landegren (mellanbilden), och Eva Ståhlberg (nedersta bilden) var sugna på att göra något som skiljer sig från den vanliga undervisningen. Som tema till sitt projektarbete valde de "skada på människan". Trion vill tacka projekthandledaren Rebecka Sundelöf "för att hon låter oss hålla på med det vi tycker om." Bilderna visas på Katedralskolan i korridoren längs med skolbiblioteket vecka 16. Under en veckas tid från och med 22 maj kan bilderna ses på Grand.

Mänskliga tomrum

Alla de andra barnen bar röda, blåa, rosa eller gröna galonbyxor. Men Adams var orange och han var ensam om att ha orange galonbyxor på hela dagiset. Varje dag med vattenpölar var man tvungen att dra på sig sina galonbyxor, helst utan frökens hjälp. Adam kunde sätta på sig sina själv och helt ensam var han där han stod vid sin krok, mitt bland alla protesterande och skrikande barn. Han drog på sig sina galonisar utan att ett ord föll över hans läppar. Att just hans byxor hade en annan färg än de andras var inget som störde honom, snarare tvärtom. Han tyckte att de fick honom att lysa som en utvald och det gjorde ingenting att det bara var hans myrhotell som förstod det.

Några barn sprang runt på gården i vilda lekar medan andra satt i smågrupper och pysslade i sandlådan. Adam satt i kanten

av den lilla skogsdungen och grävde i jorden efter nytt virke till sina myrors bostad. Han hade alltid tyckt att det där med att leka var så ansträngande, i alla fall när det var tillsammans med de andra. Att umgås kan ibland vara så svårt. När de andra barnen gick in i sin fantasivärld förstod Adam aldrig hur de menade, såg de något annat än vad han såg? Han kunde i alla fall inte se något annat än dagisgårdens metallstängsel som skilde verkligheten och barndomen åt. Kanske var det därför som de andra barnen alltid tyckte att han betedde sig fel, sa fel, var fel i alla lekar. Han hade slutat försöka leka med de andra nu. Och de lämnade honom i fred.

Det svåraste på dagen var lunchen, då när hela gruppen skulle samlas runtomkring det rektangelformade träbordet. Adam

hade helst velat slippa men det gick ju inte. Det var vid det där bordet som man skulle slänga sin mat omkring sig, skratta åt David som alltid var den som hördes och syntes mest, klaga på att maten var äcklig och så vidare. Under den stunden blev det så påtagligt hur lite väsen Adam gjorde av sig. Även om han visste att de andra barnen inte ägnade honom en tanke eller blick satt han alltid fullt koncentrerad med blicken någonstans vid mjölkglaset.

Han höll i sina bestick så hårt att knogarna vitnade, rädd för att göra något fel trots att han nästan aldrig gav ett ljud ifrån sig. I början hade fröknarna pratat mycket med honom, de tyckte att det var sött med den lilla tysta pojken, men efter ett par år utan gensvar lät också de honom vara i fred. Kanske var det hans

stora ögon som skrämde dem? Han hade sådana ögon som tillhör en vuxen man och inte en femåring.

Adam växte upp och klarade sig igenom lågstadiet, mellanstadiet och högstadiet med allt vad det innebar. Han hade inga större svårigheter i skolan och inte heller med att skaffa sig vänner. Med tiden lärde han sig att släppa sitt kontrollbehov och bjuda mer på sig själv. Han hade det inte värre än någon annan under tonåren, han visste ju hela tiden var han hade sig själv. Han var aldrig mobbad men han kände sig heller aldrig så ensam som när han var tillsammans med andra människor. På gymnasiet hade hans myrhotell ersatts med hörlurar och böcker och Adam hade lärt sig att människor och vänner är utbytbara, men att man tvingas att leva med sig själv resten av livet. Och

egentligen trivdes han ganska bra med den insikten.

Det var mest om kvällarna han led av sitt så kallade liv. Under sitt andra år på gymnasiet träffade han Julia, hon var ett år äldre än han och de umgicks inte överdrivet ofta. Men det enda Adam visste var att när Julia var med, då fanns ingenting annat, då fanns bara Nu. Hon fyllde det tomrum som så länge funnits inom honom. Han umgicks med henne villkorslöst eftersom han visste att hon kände på samma sätt för honom, trodde sig veta i alla fall.

En dag precis i början av april hittades Julia död av en överdos sömnmedel. En granne hittade henne då han lagt märke till att det varit mörkt i Julias lägenhet en hel vecka trots att han visste att hon var

Caroline Carlfors

Illustration: Julia Molin

hemma. Då var allt redan försent och det hade hon också varit väl medveten om när hon svalt den sista tabletten, att ingen skulle hinna hitta henne. Människor står alltid sig själva närmast, ingenting kan ändra på det.

Det var som om Adam vaknade den där vårdagen, han kände det som om han aldrig ens hade börjat leva förrän han fick höra om Julias död. Tidigare hade det mesta existerat inom honom, oftast ensam mot allt och alla, han hade inte ens ifrågasatt sin egen tillvaro. Nu...? Han kände bara maktlöshet och besvikelse, mest inför sig själv. När Julia dog öppnade hon något rum hos Adam. Hon var död, han levde, det var tack vare henne och han älskade.

KULTUR FÖR ALLA

Vi har kulturnatten och kortfilmsfestivalen, stoltheten Linné och Stadsteatern. Men utöver den välkända kulturen har Uppsala långt mer att erbjuda.

Det har aldrig satsats mer på kultur i Uppsala än nu. Det kulturpolitiska programmet är brett och har mängder av långsiktiga mål. Programmet prioriterar barn och unga då kommunen anser att kultur bör vara en del av barnens uppväxt, för att deras utveckling ska stödjas. I skolan ska barnen få prova på olika kulturformer för att få ett grepp om vad som passar dem, tycker Kees Geurtsen, ordförande i kulturnämnden. Sedan ska man ha möjlighet att på fritiden ägna sig åt det som intresserar. Detta har Elin Johansson, 17 år, tagit fasta på. Hon har spelat teater sedan tio år tillbaka och elgitarr i ett år samt är aktiv inom olika ungdomsgrupper.

– Det är roligt att ha något att göra på fritiden, säger Elin.

– Teatern har nog hjälpt mig rätt mycket. Det blir en paus från verkligheten.

Enligt det kulturpolitiska programmet ska varje barn ta del av minst en professionell teater- eller dansföreställning varje läsår, vilket Kees håller med om eftersom det är viktigt för unga att möta det professionella kulturlivet. Det gör mycket för den egna kreativiteten. Elin tror också att det är viktigt:

– De flesta ungdomar kan säkert hitta något som passar dem bara de får chansen. Alla barn kommer inte i kontakt med kultur på egen hand.

Just behovet av mötesplatser för unga och kultur är något det kulturpolitiska programmet vill tillgodose för att ge unga möjligheter att finna ett eget uttrycksområde. Det finns många teatergrupper, dansföreningar och speciella utställningar riktade till unga i Uppsala, men Elin tror att många ungdomar inte utnyttjar sina möjligheter.

– De flesta av mina vänner gör något kulturellt, fast det finns nog många ung-

Illustration: Nina Hemmingsson, ur det kulturpolitiska programmet

domar som inte är medvetna om sina möjligheter. Jag har nog provat på det mesta, när jag var liten bytte jag intresse en gång i veckan.

Fler möjligheter inom kultur växer fram parallellt med ökat intresse från ungdomar.

– Om ungdomar började engagera sig skulle det nog finnas mer att göra, tror Elin.

Uppsala har på senare år börjat ta rollen som internationell musikstad, med mycket utrymme för musik av olika sorter. Evenemang som reggaefestivalen drar mycket folk från hela världen, och i år kommer den internationella gitarrfestivalen äga rum för tredje året i rad. Elin brukar gå på Fett me kärlek, ett drogfrött musikarrangemang för unga som numera arrangeras vid Fyrishov i juni. Kees tror att man kan förvänta sig mer av Uppsala som internationell musikstad framöver, då intresset för musik ständigt är stort. Denna utveckling ser han fram emot.

Men Uppsala är inte bara en musikstad utan är även starkt förknippad med litteratur. Erkända författare som Kjell Eriksson och Muhammed Omar är bosatta i Uppsala, och många skriver på andra språk än svenska. Kulturell mångfald är också ett av målen i det kulturpolitiska programmet.

Ett av det kulturpolitiska programmets mål är att alla delar av kommunen tar ett ökat ansvar när det gäller kultur. Det är inte bara kulturnämndens ansvar, säger Kees. Kultur är något som borde löpa som en röd tråd genom hela samhället, inte minst för att hålla Uppsala levande.

Stora planer 2007

Uppsala är den kommun i Uppland som satsar mest på kultur räknat per invånare. Kulturbudgeten 2006 hamnade på ca 200 miljoner kronor, där störst del gick till bibliotek och teater.

Stora händelser att vänta 2007 är invigningen av det nya konsert- och kongresshuset samt en storsatsning vid Linnéjubileet 2007. Ett nytt bibliotek öppnas i Stenhagen 2008.

Det kulturpolitiska programmet finns att hämta på bibliotek och på www.uppsala.se.

Johanna Linder

Bokvakor med Lindström

Bussresor, håltimmar och sega söndags-eftermiddagar. Tre tillfällen då man borde ta sig tid att läsa en "god bok". Men för oss som har tusen miljoner läxor att ta itu med eller helt enkelt hellre snackar skit med kompisar än läser, känns den situationen ibland skrattretande avlägsen.

Den goda boken prioriteras bort och skjuts upp till sommarlovet. Vilket kan bli lite jobbigt då det till sommaren ligger en flera meter hög trave med böcker i bokhyllan som aldrig blev lästa. Så, hur ska vi få tid till att läsa i dagens stressade samhälle?

Min lösning blir nog tyvärr lite för ofta nätterna. De brukar ha en tendens att förvandlas till någonting helt annat än sovtid. Jag tror å andra sidan att de allra flesta människor har någon sorts erfarenhet av spontana, nattliga bokvakor. Min senaste var i sällskap med Fredrik Lindströms *Världens dåligaste språk*. Kanske lite egendomligt, för jag blev nämligen rasande varenda gång jag öppnade boken. Jag tyckte att författarens åsikter var helt galna.

Vi utkämpade en strid, han och jag. Det var otroligt fascinerande.

Den som känner för en fajt med Fredrik Lindström rekommenderas starkt att bege sig till biblioteket, som alla vet, en alldeles utmärkt plats att besöka om man vill spara tid och pengar.

Det kan kanske till och med vara ett alternativt svar på den mycket knepiga lästidsfrågan (mycket bättre än nattvaka, jag lovar!).

Vi i Uppsala kan dessutom inte skylla på stadsbibliotekets köer längre. Sedan i februari finns där en superflashig återlämningsapparat: ett par knapptryck och sedan ligger kvittot i handen. Och man slipper se bibliotekarierna i ögonen om man är tre veckor sen med återlämningen. Hur schysst är inte det?

Något som däremot inte är lika schysst är att straffavgifterna på sena böcker kan bli skyhöga om man inte passar sig. Det är ganska irriterande, lika irriterande som det faktum att Fredrik Lindström vann kriget mot mig om svenska språket. Numera förespråkar jag nämligen hans läror vitt och brett. De är faktiskt inte så galna som man först kan tro. Läs själv!

SVARTA SEKUNDER

AV: Karin Fossum

LÄST AV: Johanna Linder

Vårens ankomst behöver inte hindra oss från att ta oss an en och annan deckare. Norska författaren Karin Fossums Svarta sekunder (2002) utsågs till bästa svenska översatta kriminalroman av Svenska Deckarakademin 2002 och handlar om nioåriga Ida Joners försvinnande och död. Kriminalkommissarie Sejer och hans assistent påbörjar en lång och komplicerad utredning för att hitta mördaren.

VAGABONDNOVELLER

AV: Maksim Gorkij

LÄST AV: Alva Hartman

Maksim Gorkij var en av de stora författarna i sekelskiftets Ryssland. Han var en luffare och skrev noveller och böcker om livet bland Rysslands fattiga och utstötta i det industrialiserade samhället. På de ryska vägarna vandrade 100 000-tals människor runt sökande efter arbete och deras liv beskrivs i samlingen Vagabondnoveller. Novellerna kommer från hela Gorkijs tid som författare och är fantastiska tidsdokument lika väl som gripande berättelser om uppgivna människor i fattigdomens tröstlösa tillvaro.

JAG ÄR KVAR HOS ER

AV: Peter Pohl

LÄST AV: Johanna Linder

Alla vi som tidigare läst böcker av Peter Pohl vet att de sällan lämnar oss oberörda. Jag är kvar hos er (2000) är inget undantag. Detta är den sanna historien om Anna som får en hjärntumör och om hur en femtonårig flickas värld som sakta rasar samman, skildrad av henne själv och några personer i hennes närhet. En tragisk historia men, kanske just därför mycket läsvärd.

Suzan Öz

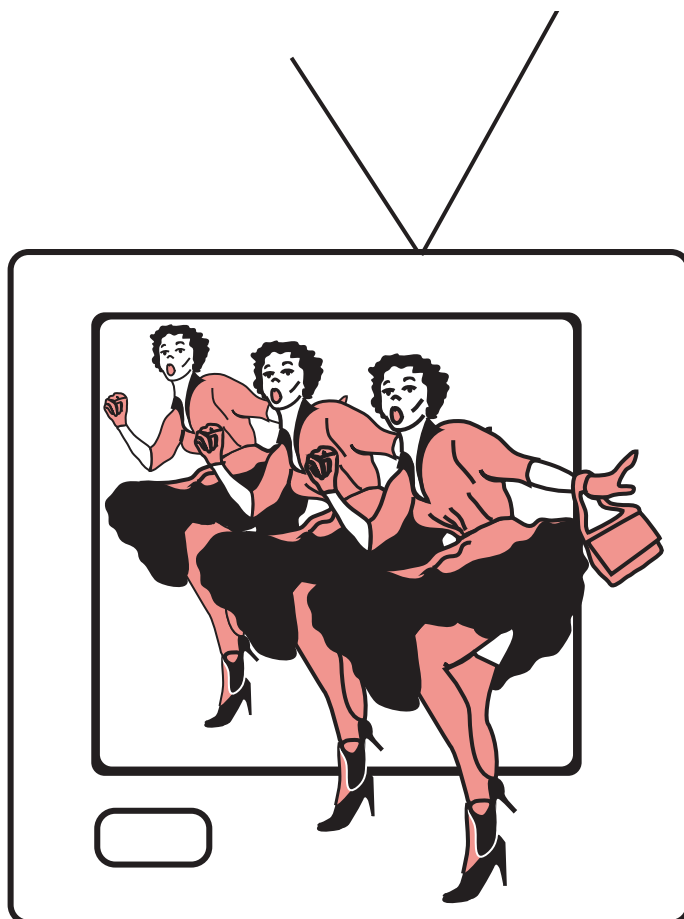

Illustration: Alva Hartman

Kvinnligt i tv-rutan

Talar man om kvinnor och män inom filmens historia är det nästan självklart att kvinnan är den som är fysiskt svag och ska bli räddad i slutet, förmodligen för att hon visar sina känslor på ett starkare sätt.

Hon förmedlar, som man många gånger ser, sina känslor genom tårar och andra ansiktsuttryck som är lättare att förstå sig på än bara våld som ofta visas av manliga skådespelare. Den världsberömda *King Kong*, där Ann blir tillfångatagen av jättegorillan, är bara ett exempel på en film där kvinnan utpekas som offret. Detta har förändrats med tiden.

Tittar vi på nyare filmer som *Kill Bill* eller *Tomb Raider* upptäcker vi att kvinnan på senare år har fått en manligare roll. Här ser vi plötsligt kvinnan som följer med mannen ut på äventyr, hon som lyckas rädda mannen i sista sekunden. Kvinnan har därmed fått både en stark och förförisk roll – hon har alla egenskaper. Kanske beror förändringen på att kvinnan har fått mer frihet på senare tid

och det har blivit vanligare att leva som singel.

Kvinnans betydelse i filmerna beror mycket på samhällstrenden. Hon har funnits i filmrutan ända sedan 1900-talets första decennium, men har ständigt ändrat roll.

På 1910-talet kunde man se en förförisk kvinnoroll där det var meningen att mannen skulle vara offer för henne. Målet var att skapa en flirtig och förförisk roll där kvinnan helst skulle vara ung och modern. Jag måste säga att jag själv börjar ifrågasätta detta. Är det på det här sättet jag ska se ut och bete mig? Är det detta som står för kvinnlighet?

På 1930- och 1940-talen såg man en alltmer feminin kvinna i tv-rutan. Runt om i Europa och USA:s Hollywood presenterades den klassiska, överbeskyddande hemmafrun, men även den starkare och tuffare kvinnan. Detta varade inte

länge. Under åren mellan 1950 och 1970 blev det istället ovanligt med tuffa kvinnor och de enda som syntes till var de tillbakadragna hemmafruarna som stannade hemma i köket och tog hand om barnen.

Kvinnan har alltså varit feminin hela tiden under filmhistorien, vare sig hon var en klassisk hemmafru eller ung och modern. Den hårdare kvinnan kom på 1970-talet. Den omvandling som kom då är den som syns till även idag. Vi ser henne nu som modern och stark och hon kan stå på sina egna ben.

Succéserien *Desperate Housewives* har visat både den tuffa och traditionella rollen, där vi bland annat kan se otrogna hemmafruar i ett kvarter där mord pågår. Efter att själv ha sett några avsnitt frågar jag mig själv, är detta bara en parodi på det system där kvinnan ska stå framför spisen?

Foto: Columbia Tristar

CONFESSIONS OF A DANGEROUS MIND

REGISSÖR: George Clooney
SKÅDESPELARE: Sam Rockwell, George Clooney, Drew Barrymore.
RECENSENT: Tobias Petersson

George Clooneys regidebut är minst lika stilsäker som mustaschen han rockar i filmen, som i sig är ett ypperligt skäl till att se denna film. Filmen är en, som sagt, otroligt stilsäker och snyggt förpackad retropastisch som varvar otroligt foto med ett makalöst skönt och minst lika retro soundtrack för att till sist toppa med grymt bra rollprestationer från alla inblandade.

I filmen ser vi Sam Rockwell ikläda sig rollen som Chuck Barris, mannen bakom sådana amerikanska tittarsuccéer som The dating game och The Gong Show. Det låter väl kanske inte som en så väldans intressant man att göra film om, men då visste du kanske inte heller att mister Barris också var yrkesmördare för CIA?

Ja, det påstår han i alla fall i självbiografen som ligger till grund för filmen.

I filmens övriga roller finner vi bland annat den mustaschprydda Clooney, energiknippen Drew Barrymore och femme fatalen Julia Roberts. Brad Pitt och Matt Damon får lite, med betoning på lite, tid i rutan.

Foto: UIP

MÜNCHEN

REGISSÖR: Steven Spielberg
SKÅDESPELARE: Eric Bana, Daniel Craig, Geoffrey Rush
RECENSENT: Suzan Öz

Året är 1972 och de olympiska spelen är igång i München. Under spelens andra vecka händer något som kommer att röra hela världen.

Konflikten i Mellanöstern har vuxit och Israel drabbas av en palestinsk terrorattack.

Agenten Avner Kaufman får i uppgift att finna de elva män som ligger bakom dådet. Filmen blev bland annat nominerad till Oscar för bästa film.

En stilsäker och snyggt förpackad retropastisch som varvar otroligt foto med ett makalöst skönt soundtrack

Foto: Crille Forsberg

OM GUD VILL

REGISSÖR: Amir Chamdin, Erik Eger
SKÅDESPELARE: Nina Persson, Amir Chamdin, Janne Carlsson
RECENSENT: Suzan Öz

En film med artisterna Nina Persson (The Cardigans) och Amir Chamdin (Infinite Mass) i huvudrollerna. Juan lever ett helt vanligt liv. Han arbetar på två ställen, dels som fruktpackare tillsammans med sin bror, dels som städare. Det är bara en vecka kvar till hans fru kommer till Sverige från Syrien och han måste förbereda inför det. Men en vecka är en vecka för mycket, Juan hinner istället stöta på en ny kvinna – Juli...

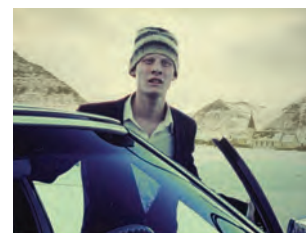

Foto: Folkets bio

NOÍ ALBINOÍ

REGISSÖR: Dagur Kári
SKÅDESPELARE: Tómas Lemarquis, Pröstur Leó Gunnarsson, Elín Hansdóttir
RECENSENT: Julia Molin

Då det känns som om all film man ser är Hollywood-producerad, kan det vara roligt att uppleva andra filmkulturer emellanåt.

Mitt filmtips kommer från Island. Denna film utspelas i ljuvliga miljöer och bjuder på utmärkt skådespeleri. Huvudpersonerna är annorlunda vilket går hand i hand med handlingen. Det är en mycket sevärd film som är garanterat mindre förutsägbar än Hollywoodfilmen på en biograf nära dig.

Musik

THE KNIFE

ALBUM: Deep cuts

HÖRT AV: Artur Wolgers

Karin och Olof Dreijer. Sveriges bästa syskon. Deras bästa skiva. Punkt. Deep cuts har förändrat många människors syn på musik, bland annat min. Utan den här skivan hade min krönika inte haft samma ord och jag hade definitivt inte haft samma låtar i min iPod.

Skivan inleds med den bästa svenska låten någonsin, enligt otroligt många, låten som José Gonzáles just har tjänat en hacka på genom att ha med sin akustiska version av den i en tv-reklam. "Ten days of perfect tunes" som Karin sjunger i just *Heartbeats* är ett perfekt sätt att sammanfatta den här skivan. Deep cuts är en skiva att skratta, dansa, gråta, älska och sova till.

THE TOUGH ALLIANCE

ALBUM: The new school

HÖRT AV: Artur Wolgers

Bakom det genomtöntiga namnet The Tough Alliance gömmer sig Eric och Henning, två slynglar från Göteborg som lyckades få skivkontrakt på hypade skivbolaget Service.

Debutskivan The new school höjdes såklart till skyarna av alla musikkritiker landet över, och varför inte? Med dansanta låtar som *Keep it pure*, *Take no heroes* och *Koka Kola veins* förtjänar man kanske allt beröm i världen.

Jag älskar Johan Duncanson. Han förstår mig nog mer än någon annan på hela jorden.

THE RADIO DEPT

ALBUM: Lesser Matters

HÖRT AV: Artur Wolgers

Jag älskar Johan Duncanson. Han förstår mig nog mer än någon annan på hela jorden. Radio Dept. är hans band där medlemmarna kommer och går. Den enda som har stannat kvar hela tiden förutom Johan är Martin Larsson. Tillsammans har de släppt en skiva och ett antal ep:s på Labrador. Skivan är (förutom The Plans första) den bästa som någonsin gjorts i Sverige och den är nog den jag håller närmast hjärtat.

THE EMBASSY

ALBUM: Tacking

HÖRT AV: Artur Wolgers

Låten *Some indulgence* läckte ut på Internet för något år sen.

Kids blev galna, och skivan fick otroligt höga förväntningar på sig. Embassy lyckades leva upp till förväntningarna. Den nonchalanta duon (också från Göteborg) släppte förra årets bästa skiva.

Om man inte gillar låten *It pays to belong* så ljuger man. Denna skiva är ännu ett tecken på att hype är allt annat än farligt.

SUBURBAN KIDS WITH BIBLICAL NAMES

ALBUM: #3

HÖRT AV: Artur Wolgers

Trummaskin, gitarr, lite bas, lite synt och bababa-körer som får en att börja gråta och skratta på samma gång. Två riktiga nördar som helt plötsligt är älskade av alla i Sverige som har ett uns koll på musik. Ju mer man lyssnar på skivan, ju mer älskar man den och ju gladare blir man av den. 2005 års bästa textrad inom svensk musik: "I'm the one that you want and you want me now".

Två är det nya fyra

Att göra omtyckt musik är inte svårt längre. The Tough Alliance har kallats "nutidens Clash" och alla vill älska The Knife. Hur kommer det sig egentligen att det har blivit ett sådant måste att vara just två personer och en dator?

I slutet av 70-talet och i början av 80-talet bildades massor av punkband i Sverige. Då var det skitiga gitarrer och cool attityd som gällde och musiken spelade mindre roll. Bara man kunde tre ackord så kunde man göra massor av låtar. Detta håller på att hända igen. Gitarrerna har bytts ut mot syntar och trummorna mot trummaskiner och den coola attityden är inget måste längre. I Hanninge sitter två nördar i en garderob och spelar in musik och någon annanstans i Sverige mimar två fulla göteborgare till playbackversioner

av sina egna låtar inför fulla hus.

Man måste vara två. Två är det nya fyra. Två för att det är lättare när man sitter vid en dator och två för att det är hype.

Allting är hype i den här världen. Man behöver inte vara särskilt begåvad, i Tough Alliances fall räckte det med att klämma ur sig någonting om Snoop Dogg och Henrik Berggren i samma mening för att få skivkontrakt, precis som det på punkens tid räckte med att man kunde tre ackord.

De största heter däremot inte längre Ebba Grön utan The Knife. De kanske inte är först, men de är störst. Trots att de inte har gjort en enda spelning tillsammans (när detta skrivs) hävdar massor av människor att de har sett dem live och trots att de är hur trevliga som helst och

ger massor av intervjuer så går det rykten om att de inte pratar med någon. Deras musik har till och med fått Robyn att helt byta stil över en natt för att hon råkade höra deras skiva. Då är man stor.

En annan sak som är speciellt för den här genren är buskistexterna som vi på senaste tiden har hört mer av. Vilket rockband skulle komma undan med texttrader som "C'mon now show me your penis, c'mon now show me your dick" som Le Sport kan? Inte många, och jag tycker att det är skönt, nu när tydligen alla Darin-fans har blivit rockare, att det fortfarande finns en orörd genre för oss som inte vill stå längst fram när The Sounds spelar och skrika i kapp med fjortonåringarna.

Foto: Henrik Savebark

FESTIVALEN SOM GÖR SKÄL FÖR SITT NAMN

Uppsalas största fest är varken valborg eller Kulturnatten. Den äger rum utanför Fyrishov fredagen efter skolavslutningen i år och heter Fett me kärlek. Nu har ditt band chansen att få spela under kvällen!

Musik, dans och ungdomar. Det är så Daniel Holmgren, säkerhetsansvarig för Fett me kärlek, vill beskriva festivalen. Kort och koncist.

– Stämningen är alltid jättebra. Det drogfria konceptet gör att det blir mycket roligare och man slipper tjafs, säger han.

Fett me kärlek arrangeras av Uppsalas fritidsgårdar i samarbete med till exempel Röda korset, KFUM, polisen och socialtjänsten. Festivalen är kommunalt finansierad. Målet är att få bort den utbredda fyllan i samband med skolavslutningen.

Daniel berättar att det förutom artister kommer att finnas ett diskotält att shaka loss i, mekanisk rodeotjur, klättervägg och eventuellt också någon slags försäljning. Dessutom finns, för den som känner för att slipa sina kunskaper i att spela musik, en dj-skola. Karaoke ordnas också, för den som hellre sjunger själv.

Många aktiviteter alltså och inga fulla typer som förstör. Kan det bli bättre? Ja, faktiskt.

Tidigare år har artister som Sahara Hotnights, Entombed, Latin Kings och Marit Bergman uppträtt. I skrivande

stund är allas vår Sebastian från Idol bokad.

På den lite mindre scenen får våra lokala talanger chansen att visa vad de kan. Flera Uppsalaband kommer att sjunga, spela, rappa och/eller rocka loss under kvällen.

– Vilka band som får vara med bestäms av ungdomar tillsammans med personal från Grand, berättar Daniel. Vi strävar, liksom när det gäller de större artisterna, efter så stor variation som möjligt beträffande musikstilar. Alla som är intresserade är jättevälkomna att skicka in en demo till oss.

Sedan i slutet av nittioalet har festivalen ordnats i Uppsala, men den har inte alltid ägt rum på samma plats. Till och

med 2003 arrangerades den vid Odinslund och Slottsbacken, men eftersom man inte kunde garantera drogfriheten där, flyttades den ut till ett inhägnat område på Fyrishov. Nu genomför man säkerhetskontroller, såsom blåstest och väskkontroll så att ingen alkohol förs in på festivalen. Annars är allt väldigt fritt. Målgruppen är högstadie- och gymnasieungdomar, men alla är välkomna.

Så, varför hänga i Stadsparken och missa årets fest? Det är ju på Fyrishov allt händer!

– Jag har väldigt svårt att tro att det skulle vara roligare att gå omkring på stan och suppa, säger Daniel. Alla andra ungdomar finns ju på Fett me kärlek.

Fett me kärlek

När? Fredagen den 16 juni klockan 16:00-00:30

Hur? Drogfritt

Inträde? 40 kronor

Demoskivor lämnas in eller skickas till Grand, Trädgårdsgatan 5, 753 09 Uppsala senast den 30 april

DESTINATION UNKNOWN:

Destination Unknown har spelat punkrock tillsammans i några år och medlemmarna är Clara Liljebblad, 18, som spelar trummor, Karin Söhrman, 20, spelar bas och sjunger, Stella Örsell, 20, spelar gitarr, samt Anna Nilzon, 17, som spelar gitarr men just nu är och pluggar i Umeå.

TEXT: Artur Wolgers
FOTO: Dena Eidi

Hej Demoband!

Jag träffar Stella och Clara från bandet Destination Unknown en solig vinterdag i slutet av februari utanför deras replokal i Ungdomens hus. Efter lite nyckel- och lokalproblem kan vi sätta oss ner och prata. Det märks att de är väldigt taggade och har väldigt mycket att säga.

Vad heter ni?

– Destination Unknown! Det kommer från en låt med Rancid. Vi vart lite oense om namnet och Destination Nowhere röstades bland annat ner.

Vad låter ni som?

– Vi låter som en blandning av medlemmarnas beståndsdelar och musik. Alla lå-

tar vi har gjort låter helt olika och vi har inte ens något sound.

– Våra influenser är bland annat Rancid, Good Charlotte och The Hives och eftersom vi lyssnar på så mycket olika blir det en bra blandning.

Vad har ni gjort?

– Repat... dessutom har vi spelat in en demo tre gånger. Nu kan man till och med lyssna på den. Vi har förresten haft en spelning på Café Genomfarten också. Tyvärr gick den inte så bra spelmässigt eftersom Anna började spela på fel låt. Men det var mycket folk där och vi är ganska nöjda, men vi tror att vi kan göra mycket bättre i framtiden.

Vad ska ni göra?

– Ha fler spelningar! Vi ska ha en miniturné i maj. De flesta spelningarna ska vara här i Uppsala och det är ganska svårt att få så mycket spelningar. Vi har i alla fall en på gång, men vi får se hur det blir. Så ska vi försöka sälja demon också, åtminstone till våra vänner.

Vad vill ni säga?

– Fler tjejer borde bilda rockband... fast nu ska man ju inte känna sig tvingad till det utan bara spela för att det är kul. Även om man är kass så är det omöjligt att inte utvecklas.

– Håll utkik efter våra affischer i maj och kom och se oss när vi spelar!

Hej kändis!

av Artur Wolgers

Foto: ZTV

Namn: Musse Hasselvall

Bor: Stockholm

Gör: Programledare för *Rallarsving* på ZTV

Vad tänker du på när du hör ordet Uppsala?

– Jag tänker på Damien Dovy, en jätteduktig karatekille, flerfaldig VM-guldmedaljör i minus 60 kg. En fransman som träffade en svenska och flyttade till Uppsala. Jag brukade åka dit en till två gånger i veckan för att lära mig lite av hans magiska karate-tricks.

– Han var bara inriktad på tävling och hjälpte mig väldigt mycket under de år jag tävlade för landslaget i ju-jutsu. Han var den snabbaste. Fantastisk person också!

FEM ANLEDNINGAR ATT ÅKA TILL GOTTSUNDA

av Sami Ammya

- 1. Vänner.** Något av det viktigaste man kan ha i sitt liv.
- 2. Släktingar.** Att bevara relationen till sina släktingar är väldigt viktigt för mig och därför blir det min andra anledning.
- 3. Sport.** I Gipen finns bland annat en BMX-bana, flera fotbollsplaner och öppna ytor där man kan grilla.
- 4. Restauranger.** Pizzeria Verona är ett ställe där ungdomar brukar hänga.
- 5. Gottsunda centrum.** Här kan man göra det mesta. Man kan shoppa och gå på restaurang eller gå till vårdcentralen och tandläkaren. Teatern, gymmet och simhallen drar folk till Gottsunda centrum.

ANNONS

Under 18? Du har kanske fler rättigheter än du tror

Vi på BO i Uppsala håller koll på dem. Undrar du över något?

Vi jobbar också för att politiker, tjänstemän, föräldrar och andra vuxna ska känna till rättigheterna och respektera dem. Vill du ha hjälp att säga ifrån?

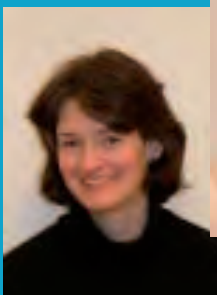
Vi försöker träffa så många barn och ungdomar vi kan för att ta reda på vad ni tycker och tänker. Det brukar bli tusentals per år. Vad tycker du är viktigt?

Har du en idé du vill förverkliga? Kanske kan vi tipsa/hjälpa dig.

Många har det jobbigt. Du som har det får gärna ringa och få råd och stöd. Du kan vara anonym och vi har tystnadslöfte.

▷ Vi kan Uppsala och vi jobbar för dig.

Elisabeth

Ami

Ida

Susanna

Ring 018 - 69 44 99

och prata med oss på
BO i Uppsala

Kungsgatan 47 A
uppsala@dinbarnombudsman.nu
www.dinbarnombudsman.nu
www.motesplatsen.net

Ett dygn har 24 timmar

En serie av Anna-Klara Molin

Jag vaknade och konstaterade att klockan var tjugo sver-tuå. Det var redan mörkt.

Jag låg och kollade upp i taket. Jag hade inte direkt någonting att gå upp till.

Jag knäppte på tvn och hamnade lite motvilligt på MTV.

Hopplösheten steg med antalet musikvideor. Dessutom började jag bli hungrig och bestämde mig för att gå upp.

Under frukosten planerade jag vad jag skulle göra.

7%	2+	3	4	5
18.00 Simpson	21.00 American Dad	2.20 Oz		
19.00 South	23. David Letterman	3.45-5.00 Netland		
22.00 Friends/Chickadee				
6.00 SVT 24				
nettsändning				

Det såg ut att kunna bli en ganska bra dag ändå.

Jag ritade i väntan på kvällen.

Middagen hann jag lätt klamma in mellan två program.

Det var bara 6 minuter kocktid på pastan.

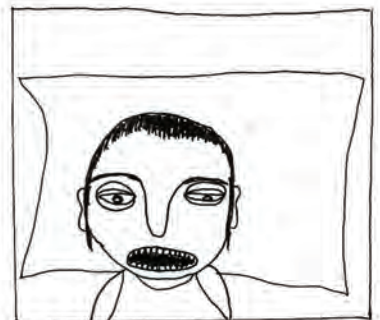
Några timmar flöt förbi, ganska smärtfritt framför datorn.

I en lucka i tv-tablån rymdes fika-paus.

Efter en timme oz somnade jag.

Jag vaknade nästa morgon och kände mig lite förtärad av 19 år.

Anna-Klara Molin är 19 år och läser konstvetenskap på Uppsala universitet. Hon ritat serier för att det är ett bra sätt att uttrycka sig på.

Nästa nummer kommer 30:e maj

Hej Douglas Fir!

Johanna Linder har pratat med fem rockpojkar som vill sprida glädje.

Lina åker cross

Lina Eriksson är 16 år och kör motocross.

Segregation i skolan

Är Uppsalas gymnasieskolor segregerade? Vad säger elever och vad säger politiker?

Vad vet...

... modellen Emma Wiklund om Uppsala?

Snart är det slut

Snart är det över och jag och många andra måste kliva ur den trygga bubblan i skolan och göra något vettigt av mitt liv. Det låter inte alls dumt att gå ut gymnasiet och jag ser fram emot att slippa enföriga lektioner och tröttsamma lärare.

Men sen då? Vad ska jag göra? Plugga vidare? Nej, tack. Efter 12 år har jag tröttnat på läroböcker och whiteboardtavlor. Att jobba är att föredra, men hur lätt är det utan utbildning? Ett jobb på McDonalds eller ålderdomshem står inte högst upp på min önskelista.

Att resa lockar mest. Jag vill se världen och träffa annorlunda människor. Möta andra kulturer och äta konstig mat. Men för att resa behöver jag mer än

det jag har i spargrisen.

Jag har en vän som alltid är ute och reser. Han har inte jobbat på två år, men har ändå sett halva världen. Han har en jädrans massa tur, men är även en riktigt skicklig lirare. Han har dessutom de rätta kontakterna. Och när jag säger kontakter menar inte jag någon snubbe som kan kirra fram en bazooka och tio kilo kokain. Nej, han har de RIKTIGT bra kontakter. På arbetsförmedlingen.

Genom att vara listig som en räv har han fått hjälp att fixa fram gratis pengar. Ett volontärjobb i Indien i sex månader? Hell no! Han raggar på ladys och svirar runt i Goa! Han är en erfaren lögnare och tjänar på det.

Men vi som inte kan det där med att ljuga, vi får stå vid fritösen på mackedonken och odla finnar. Har vi tur får vi jobba övertid så att plånboken inte är alltför tunn.

Så vad ska man välja? Jag antar att det får bli krona eller klave och sedan bara hoppas på det bästa. Kanske blir det bra, kanske blir det bara skit. Det är det värsta med framtiden. Vi vet aldrig vad som händer härnäst.

Fanny Borén

www.word-uppsala.se

Vill du skriva i Word? Skriv till Word! red@word-uppsala.se

TRÄDGÅRDEN 11 • TEL. 08122 11 11 • WWW.GRAND.NU

GRAND

SÖDERTEK • DANS • KONST • TEATER • MODEM • KAFFE • TIPSEN BOK • FRI SCEN • FÖRE • BILDVÄRML

CAFÉ EN TRAPPA UPP

ÖPPET MÅNDAG TILL ONSDAG 17.30-21.30

Här finns tillfällena och plats för dig att uppträda.

Vill du ordna ett

EGET ARRANGEMANG?

DU HAR EN IDÉ - VI HAR RESURSERNA. Hör av dig så hjälps vi åt!

Är du under 20 år har du möjlighet att **REPA** på Grands stora scen, med professionell hjälp av vår egen tekniker. Det kan vara musik, teater, dans eller nåt annat. -Ring och boka en tid, det är gratis.

En kväll i veckan riktar vi oss till unga med funktionshinder i åldrarna 13-21 år.

Grands lokaler finns även för uthyrning till föreningar och privatpersoner.

PÅ GRAND JOBBAR:

Lukas Carlsson FÖRESTÅNDARE lukas.carlsson@ uppsala.se
Mats Olsson TEKNIKER mats.olsson@ uppsala.se
Lena Cederholm FRITIDSLEDARE lena.cederholm@ uppsala.se

UPPSALAS KULTURHUS FÖR UNGA

